

BENET SALELLAS

«Volen monopolitzar institucions independentistes que haurien de ser de tots»

Benet Salellas (Girona, 1977) és diputat de la CUP al Parlament de Catalunya. Critica Neus Lloveras i defensa que la desobediència és un múscul que cal anar preparant per al moment definitiu de la independència.

*Entrevista de Àlex Milian
Fotografia de Jordi Play*

La presidenta de l'AMI, Neus Lloveras, diu que encara no és el moment de desobeir i els ajuntaments han de lliurar tota la documentació que els demana la justícia espanyola. S'hi nega pel cas Joan Coma?

—Hi ha un punt de partida que sempre posem molt en valor i que no tothom sembla veure igual, que és la declaració del 9N. Per a nosaltres aquella declaració hauria de ser la clau de volta de tota la legislatura perquè és el punt de trobada de tots els independentistes. Hi ha gent que potser es pensa que la del 9N és la declaració de la CUP però, si nosaltres haguéssim hagut de fer una declaració, l'hauríem feta en uns termes diferents, amb un plantejament diferent i amb uns objectius diferents. Llavors el 9N és com el punt de gravetat on ens trobem els 72 diputats i diputades independentistes.

Aquella declaració deia que no volíem obeir cap altra legalitat que la que emanés d'aquest Parlament. I des d'allà fèiem una crida a no supeditar-nos, ni nosaltres ni les nostres institucions, a poders aliens. I nosaltres llegim la qüestió de l'Audiència Nacional des d'aquesta perspectiva.

—O sigui que no s'hi nega pel cas Joan Coma?

—Perdona que ara anava a respondre't. No ho fem així quan salta el cas d'en Joan Coma. No. Ho fem abans perquè Celrà ja és requerit abans. Ho fem perquè entenem que, amb la declaració del 9N, fem un pas més en el sentit que la desobediència institucional o l'obediència exclusiva als mandats del Parlament de Catalunya, han de ser el full de ruta comú de tot l'independentisme.

—Si, de fet, aquesta documentació és pública, què li fa lliurar-la a la justícia espanyola?

—D'entrada diria que no tota és pública. A nosaltres ens consta que s'han enviat les gravacions del ple, les transcripcions del ple... No tot és tan senzill com dir que la policia pot baixar-s'ho del web. Hi ha hagut una certa col·laboració d'alguns secretaris i alguns alcaldes...

—Estem parlant de Vic?

—Crec que, en el cas de Vic, va en aquesta direcció. Tot i que a Vic hi ha un element de distorsió, perquè el mateix Anglada intenta fer-se una mica de promoció, treure un cert protagonisme, i ell mateix posa una denúncia paral·lelament. Preguntaves quina importància té facilitar la informació o no? Doncs això té a veure amb com nosaltres entenem la funció política. Si ja tenen la informació, o la policia pot aconseguir-la per altres vies, quin sentit té demanar-la als ajuntaments? Nosaltres, com no reconeixem la legitimitat ni els mandats que provenen de les institucions espanyoles, no té sentit entregar una documentació —que, a més a més, té un únic objectiu: anar contra nosaltres i fer-ho exclusivament pels nostres actes polítics. Entenem la desobediència com un acte de dignitat política i de reafirmació en el plantejament polític que hem defensat en aquestes mocions que volen que sigui la base del procediment de criminalització.

—No és buscar-se més embolics dels necessaris?

—Tots els que estem compromesos i compromeses amb el procés d'independència, no ho estem per no buscar-nos embolics. Estem per defensar un plantejament ideològic i polític i aquest plantejament només té força en tant que el posem en pràctica. Perquè si aquest plantejament polític només serveix com a sobretaula del dinar del diumenge, no és ni útil ni real. Nosaltres som independentistes no sols a la sobretaula sinó que ho som a la nostra praxi diària, i sobretot a la praxi institucional. Si aprofitem una declaració al Parlament, i ho fem al començament de la legislatura, i ho fem com a conseqüència del 27S, o bé anem dotant de contingut i d'aplicació aquesta →

→ declaració o nosaltres mateixos estem deslegitimant les mateixes institucions catalanes i les nostres decisions. Com ens creiem el que fem, volem ser coherents.

—**Neus Llovera diu que l'AMI també es posarà al costat dels que desobeeixin: “Ara bé, l'última paraula la té cada alcalde i alcaldessa. I a aquells que decideixin no entregar aquesta informació, també els donem suport”, ha dit. Se senten abandonats?**

—Hem sentit que a nosaltres se'ns interpela sempre a participar en estructures transversals de l'independentisme, però amb manifestacions com les d'aquesta senyora se'ns expulsa dels espais transversals. No oblidem que es fa en relació amb un tema, la desobediència, que és nuclear en la nostra proposta política, i es fa l'endemà de la manifestació que nosaltres fem per posar aquest element al centre del debat polític. Per tant, això no és un descuit ni una relliscada de la senyora Lloveras sinó que ho fa amb la intencionalitat política de monopolitzar les institucions que haurien de ser de tots, les independentistes i municipalistes, cap a un pol molt determinat. A fi de generar una determinada hegemonia dins de l'independentisme. No és innocent. No és innocent que passi el dia que passa i no és innocent que passi amb el discurs que es fa. No tinc prou que se'ns digui que se'ns donarà suport. Vull que els espais transversals siguin espais que representin la pluralitat de l'independentisme. Aquesta senyora no és representativa de l'independentisme...

—**L'AMI i...?**

—Tant l'AMI com l'ANC haurien de ser representants de la pluralitat.

—**També ha dit que no entenia la seva reacció, que creu que “obeeix més al fet que el dia anterior van fer una manifestació cridant a la desobediència, que no pas a criteris objectius”.**

—Crec que del que es tracta és de fer una posició molt constructiva. Com que aquest país no cap en un sol partit ni cap en una sola llista política, es tracta que cadascú, des de la seva posició, vagi cons-

«Els espais transversals han de ser representatius del pluralisme de l'independentisme»

truint. Una mena de construcció nacional cadascú des del seu espai. Si nosaltres fem la nostra proposta sense criticar el que fan els altres ni esmenar el que fan els altres i ens trobem que, abans de la manifestació, Francesc Homs ens diu “mascle alfa” per defensar la desobediència i, en acabar la manifestació, la presidenta de l'AMI ens diu que “la desobediència no és el camí”, comprendràs que hi ha una voluntat de deslegitimar la perspectiva independentista que tenim com a CUP. Amb ganes, evidentment, de plantejar que hi ha una única manera de ser independentista. I això seria l'error més garrafal que ens podria passar com a país.

—S'arrisquen a no tenir el seu suport als pressupostos?

—Jo no barrejaria una cosa i l'altra. Hem de deixar de llegir la política des de la perspectiva de partit, perquè l'autonomisme s'ha construït sempre des de les batalletes entre partits per esgarapar-se uns vots. Per a nosaltres la construcció de la república significa una cultura política nova que sobrepassi tot això. Per tant, a mi m'agradaria que, quan parlem de qüestions que tenen a veure amb el procés de construcció nacional, ho féssim d'una manera generosa i molt oberta i molt plural. I qui vulgui el debat sobre aquesta qüestió en el nostre posicionament sobre els pressupostos és que no ha entès ni què volem fer nosaltres amb els pressupostos –òbviament– ni quin és el nostre paper en el procés.

—La presidenta de l'AMI també ha recordat que, en cas de suspensió de l'autonomia, l'assemblea de càrrecs electes s'encarregaria de tirar endavant les institucions del país. Creu que el fet de no col·laborar amb la justícia posa en risc la possibilitat que els ajuntaments puguin fer aquesta funció?

—Hi ha una divergència molt clara entre la manera que la gent de Convergència entén que es produirà el procés de ruptura i la manera com l'entenen nosaltres. És a dir, si entenguéssim que la independència és una tanca que s'ha de saltar, hi ha qui pensa que, fent un sol salt,

la saltarà. I altra gent pensem que això ha de ser un procés d'entrenament, de crear múscul, d'anar generant forces per tenir la capacitat, en el seu moment, de saltar la tanca. Què vull dir amb això? Nosaltres pensem que la desobediència ja, en cada acció que nosaltres fem, és una manera precisament de generar consciència política, d'empoderar-nos i d'anar acumulant forces cap al moment que s'hagi de produir la ruptura. Pensem que tot passa per l'eix de la mobilització popular. Hi ha qui pensa que no és imprescindible la mobilització, que no és imprescindible empoderar-se, que no és imprescindible la politització i que, sense tot això, el dia que arribi la independència podrà saltar la tanca. Crec que hi ha una diferència abismal en com s'ha de fer el procés.

—En el manifest a favor de la desobediència que vostès van fer i defensar en la manifestació de l'altre dissabte deien: “No podem permetre que l'Estat espanyol posi sota investigació i judici regidors i regidores, ajuntaments –i potser diputats ben aviat– per promoure debats”. Tampoc no ho poden evitar.

—És la plasmació d'un dels elements que posem sempre sobre la taula: el caràcter antidemocràtic de l'Estat. Sí que pensem que, en l'Europa del segle XXI, no es pot posar en el focus judicial l'activitat política –el que pugui dir un regidor en el ple de l'Ajuntament de Vic– com un element de criminalització contra el regidor i l'ajuntament. No pertany al context polític en el qual ens hauríem de trobar. Per a mi no és inevitable. I és demostratiu de qui és l'Estat espanyol que tenim al davant.

—Com s'evita que es judicialitzi el procés quan la judicialització és unilateral, per part de l'Estat?

—Ho fan unilateralment, però oblidem que, en aquest cas, el fiscal en cap de l'Audiència Nacional, el senyor Zaragoza, rep unes instruccions del ministre de Justícia. Això té a veure amb un plantejament d'una fiscalia que no és independent i que està supeditada a uns plantejaments polítics. Ni és casual ni és neutre. No és una fatalitat. ●